

TOLLE, LEGE!*(VEDD ÉS OLVASD! – Szent Ágoston)***B év – Évközi 25. vasárnap****Gondolatok vasárnapra****ESÉLYÜNK A BOLDOGSÁGRA** – Lukács László

Maurice Maeterlinck *A kék madár* című meséjében két gyermek keresi a boldogságot karácsonyi álmában. Az író így összegzi a mese tanulságát. „A Kék madarat nem kell távoli országokban keresni. A Kék madár mindig velünk van, ha szeretjük egymást, és örülünk az élet legkisebb ajándékainak is. De mindig elrepül, ha bántjuk egymást, ha irigykedve figyeljük mások örömét. Mert a Kék madár maga a boldogság, és kalitkája az emberi szív. Van-e esélyünk arra, hogy ezt a boldogságot elérjük, vagy törődjünk bele a kétségbeesésbe. Vörösmarty Mihály jajszával: Az emberfaj sárkányfog-vetemény: / Nincsen remény! nincsen remény!”

25. ÉVKÖZI VASÁRNAP

Krisztusnak az Atya iránti engedelmissége abban a szolgálatban mutatkozott meg, amelyet értünk vállalt a kereszthalálig. Ennek a szolgálatnak részeseivé kell lenni a tanítványoknak is. Azért mondta (Mk 10, 43): „Aki nagyobb akar lenni, legyen szolgátok, és aki első akar lenni, legyen mindenkinek cselédje.”

Bölcs 2,12. 17-20: Félelmes képet rajzol az ószövetségi olvasmány a „gonoszok” összeesküvéséről, akik „Isten gyermekének” elpusztítására szövetkeznek. A küzdelem látszólag reménytelenül egyenlőtlen: a gonoszok hatalmas túlerejével szemben szelíd áldozatuk tehetetlennek bizonyul. S ha Jézus kereszthalálára gondolunk, egyszerre kiviláglik, hogy mindez nem irodalmi fikció, hanem borzalmas valóság. A „gonoszok” ott állnak Jézus keresztje alatt, „gyalázatos halálra ítélik őt”, és végre is hajtják a kivégzést.

Jak 3,16-4,3: Szent Jakab levele a szentleckében látszólag pesszimista, valójában azonban rendkívül reális képet rajzol „üggyel-bajjal” teli világunkról: az embereket pusztító, de tőlük maguktól származó „háborúságokról és veszekedésekről”. A bajok nem végzetszerűen, kívülről szakadnak ránk, hanem — legalábbis végső gyökerükben — mi magunk vagyunk az okozói. A külső összevisszaság csupán benső, „bűnös vágyaink” szomorú terméke.

Mk 9,30-37: Az evangéliumban Jézus másodszor jövendöli meg szenvedését. „Az Emberfiát megölik...” Előre látott és vállalt sorsa mintha a gonoszok tervét igazolná. A kereszténység látszólag csak a védtelenek és a gyöngék vallása. Jézus azonban folytatja a mondatot, és utal az azután bekövetkező eseményre: „harmadnapra

feltámad”. Az Atya iránti feltétlen bizalommal megy elébe a halálnak: odaadja életét, de tudja, hogy visszakapja a feltámadásban, s ezáltal nemcsak a halált győzi le, hanem a bűnt és a gonoszságot is.

† EVANGÉLIUM Szent Márk könyvéből (Mk 9,30-37)

Abban az időben Jézus és tanítványai átmentek Galileán. De Jézus nem akarta, hogy valaki megtudja ezt, mert a tanítványait készült oktatni. Ezt mondta nekik: „Az Emberfiát az emberek kezére adják, megölik, de miután megölték, harmadnapra feltámad.” Ők nem értették ezeket a szavakat, de féltek megkérdezni.

Ezután Kafarnaumba értek. Amikor már otthon voltak, Jézus megkérdezte tőlük: „Miről vitatkoztatok az úton?” Tanítványai azonban hallgattak, mert az úton egymás közt arról tanakodtak, hogy ki a nagyobb közülük. Leült, odahívta a tizenkettőt, és így szólt: „Ha valaki első akar lenni, legyen mindenki között az utolsó, és mindenkinek a szolgája.” Aztán odahívott egy kisgyermeket, közéjük állította, majd magához ölelte, és ezt mondta nekik: „Aki befogad egy ilyen gyermeket az én nevemben, engem fogad be. Aki pedig engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, aki küldött engem.” - *Ezek az evangélium igéi.*

JÉZUS KEZDEMÉNYEZ

Márk evangélista nagyon szerette azt a Jézust, aki nem sajnálta az időt a tanítványokra. Kiválasztotta őket, „hogy vele legyenek” (3,14), hívta őket, hogy pihenjenek egy kicsit (6,31), és most, anélkül, hogy útját félbeszakítaná vagy feladná, külön időt fordít rájuk. Jézus kezdeményező szerepe egész szakaszunkat jellemzi: ő az, aki elszakad másoktól, hogy legyen ideje a tanítványokra, aki rákérdez, miről beszélgetnek az úton, s végül egy kisgyermeket is odahív, hogy valami nagyon fontosat megmutasson... Az emberi, világi „nagyság” látszólag megóv a szenvedéstől. A világ nagyjai mégis nehezen viselik, ha valaki szabad marad tőlük és az általuk uralt cirkuszi porondtól. Nagyságuk nemcsak védi, hanem el is zárja őket másoktól, néha magától az élettől is. Jézus viszont, ez a mellénk szegődött idegen (vö. Lk 24,17) ma is folytatja a félbeszakadt beszélgetést.

MERÜNK MI BÁTRAK LENNI? - Gyökössy Endre

Sokat tűnődtem mostanában: miért is lett olyan puha, gyámoltalan, csetlő-botló a mi keresztyén életünk? (Akié nem ilyen, ne vegye magára, és gyorsan köszönje meg az Úrnak.)

Valaki nem is olyan régen egy kissé furcsa, szokatlan, de igen találó kifejezést használt önmagára:

- Ellehetetlenült a keresztyénségem. Csődöt mondtam. Újra és újra ugyanazokba a bűnökbe esek vissza. Már-már szégyellek úrvacsorához járulni, mert évek óta ugyanazt a bűnt viszem oda. (Katolikusként: „ugyanazt gyónom”) Nem sikerült győznöm magam fölött, kis dolgokban sem. Nem tudok például igazán megbocsátani. Szám mondja, szívem nem érzi. Zúgolódom a keresztem alatt. Hangtalanul ugyan, de keservesen. Ugyanakkor tele vagyok kétségekkel. Érdeemes-e, lehet-e így egyáltalában keresztyén életet élni, ha jóformán semmi eredményt nem tudok felmutatni?

Ha a tudás bátorsággal párosul, a lehetetlen is lehetségessé válik, mert ezt bizonyítja századunk. Mi hiányzik akkor a mi keresztyén életünkből, hogy mi meg „ellehetetlenülünk”?

Szinte azonnal kész a válasz, tudom és már mondom is: Isten Szentlelkének, a felső Erőközpontnak krónikus, állandósult hiányában szenvedünk. És ez igaz is, így is van. De hadd tegyem hozzá, amiről már sokkal kevesebbet beszélünk - mert hajlandók vagyunk tüstént és mindent Istenre visszahárítani -, még valami más is hiányzik: a bátorság! Igen, a keresztyén bátorság is hiányzik az életünkből! Ugyanaz a bátorság, ami ha tudással párosul, szinte a lehetlent is legyőzi. Nos, ez a bátorság hiányzik belőlünk - hogy hitünkkel párosuljon. Valahogy, valamiképpen elbátortalanodott a keresztyén életünk. Akár úgy is mondhatnám: passzívvá, tehetlenné vált.

Ennek egyik legfőbb „tünete”, hogy akarattal-akaratlanul, tudatosan vagy tudattalanul mindent visszahárítunk Istenre, azt is, amit Ő ránk bízott. „Majd a jó Isten...” „Majd az Isten megteszi, kérem is, hogy leszokjam az italról...” - „Kérem az Istent, hogy vegye ki szívemből a haragot anyám iránt, aki már második házasságomat teszi tönkre...” „Kérem, de nem teszi...” - „Egyre kérem a Jóistent, hogy ne keseregjek szüntelen, de kesergek...” Vagy valaki így mondta: „Igazán nem tudom, miért nem csinál már velem valamit a Jóisten...”

Mintha például a Földünk körül keringő bátor űrhajósok azt mondanák: „Majd csinálnak onnan alulról velem valamit, majd csak lekerülök valahogy: ez igazán nem az én dolgom, én csak itt keringek és várom, mi lesz...”

Isten tőlünk éppen olyan bátor aktivitást, részvételt kíván keresztyén életünk forgatagában, mint az űrhajósoktól a földi irányító állomás. Ahogy a Földről alulról vezérelt embereknek részt kell venniük lényük teljes latba vetésével feladatuk véghezvitele érdekében, úgy kell - kellene - nekünk is, „felülről vezérelt” embereknek komolyan vennünk az isteni „adást”, a „vezérlést” - de közben teljes erőnket, lényünket mozgósítanunk kell, hogy keresztyénségünket megvalósítsuk. Ahogyan Karl Barth, a nagy teológus mondotta egyszer: „Mivel Isten mindent megtett értünk, nekünk is mindent meg kell tennünk, amit csak tehetünk.”

Fél erővel, fél szívvel, tétlenséggel nem lehet valódi, igazi keresztyén életet élni! Elakad a forgolódásunk, bármilyen jó és tiszta az adás - felülről.

REGGELI IMA - ISTEN ÁLDÁSÁT KÉREM A VILÁGRA – Anzelm Grün

Jóságos Istenem, hálatelt szívvel tárom imára kezem, mert gyermekeid közé emeltél engem.

Add, hogy kitárt kezemen át a Te áldásod áradjon a világra! Add, hogy üres kezemen át áramoljon a Te szereteted mindazokra, akik a legkedvesebbek számomra. Burkold be őket szerető, gyengéd jelenlétedbe.

Áraszd most az én áldó kezemen át szent és gyógyító Lelkedet azokra az embertársaimra, akiknek rosszul megy a soruk! Eszembe jutnak a munkatársaim; azok, akiknek tönkrement a házasságuk; a barátom, aki meghasonlott hivatásában; emberek, akik menekülnek, mivel elveszítették életük értelmét. Engedd, hogy mindnyájan érezzék Lelkedet, ahogyan féltőn és védően beborítja őket. Áradjon ki áldó kezemen át isteni szereteted mindazokra, akik úgy vélik, nem szeretik és nem fogadják el őket, elhagyatottnak, visszautasítottak érzik magukat. Engedd, hogy átéljék, amint szereteted beáramlik megsebzett szívükbe. Add, Uram, hogy megérezzék szereteted melegét, és üzd el, kérlek, szívükből a hideget!

Szeretném továbbadni Lelkedet mindenkinek, akivel ma találkozom, a diákoknak, munkatársaimnak, barátaimnak, üzletfeleimnek, az ügyfeleknek. Töltsd be őket a remény és a szeretet Lelkével még azelőtt, hogy egymással találkoznánk!

Nyiss meg Szentlelked által mindannyiunkat, hogy figyelmesen közeledjünk egymáshoz, s így meglássuk és elfogadjuk a másokban az isteni titkot! Akkor biztosan jól sikerül az együttlétünk.

MIRŐL SZÓL AZ ESTE? – Szempontok az esti imához

Visszatekintek: Istennel megtekintem a nap ívét, fontosabb erőtereit. Készséges voltam ma Istennel élni?

Előre tekintek: Hogyan akarok az éjszakába menni? Mivel szeretnék álomba szenderülni? Elalvás előtt mit szeretnék őszintén kimondani Istennek? Leteszem a mérget, ami megmérgezett, a feszültségeket oldódni hagyom, elengedem, ami gátol szabadságomban és elalszom. Sok mindent helyre lehet így hozni. Alászálok negatív érzéseim mélyére... Engedem magam belehalni... Úgy akarok lefeküdni, hogy ezt teljesen elfogadom. Jézus túlment a halálon és bizakodom, hogy engem is túlsegít. - Kimondom az Áment...

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: szentmise vasárnap 11 órakor

Hívjon betegéhez időben papot, amint kórházba kerül!

SZENTMISE a BETEGEKÉRT és SZENTSÉGIMÁDÁS – kórházkapolna csütörtök 15 óra